

Arrest

nr. 267 210 van 25 januari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EDOM, die *loco* advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 22 november 2019 België binnen en verzoekt op 12 december 2019 om internationale bescherming. Op 12 augustus 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Noord-Macedonië, afkomstig uit Skopje, en bent u Rom van origine. Toen u zestien jaar oud was, merkte u voor het eerste dat u zich aangetrokken voelde tot jongens in plaats van tot meisjes. U was verliefd op een klasgenoot, N., doch wanneer u uw gevoelens aan hem kenbaar maakte, schold hij u uit. U hield uw geaardheid verder altijd verborgen. In 2014 vertrok u samen met uw ouders naar Duitsland, waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. In 2016, in Duitsland overleed uw moeder. Na ongeveer anderhalf jaar kregen jullie een negatieve beslissing. Daarna gingen jullie naar Zwitserland, waar jullie eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden. Ook daar werd jullie verzoek geweigerd. Eind 2016 keerden jullie terug naar Noord-Macedonië. Omdat jullie geen vrouw meer hadden in het gezin, diende u te trouwen. Via Facebook leerde u R.C. kennen. Op 16 augustus 2016 trouwde u met haar. Uw vader, die inmiddels overleden is, leende toen hij nog leefde ongeveer 11.000 euro van Albanezen in Noord-Macedonië. De Albanezen bij wie hij geld leende, behoren tot een gevaarlijke maffiabende. Uw vader overleed in april 2017. Een maand later, eind mei 2017, kwam het hoofd van de bende, genaamd H.B., samen met zijn zoon en nog een tweetal andere mannen naar uw woning in Skopje. Ze vroegen aan u het geld terug te betalen dat uw vader van hen geleend had. U zei dat u het geld niet had en dat het iets was wat ze met uw vader hadden afgesproken en waar u niets mee te maken had. Het kwam tot een gevecht. Na afloop ging u klacht indienen bij het politiecommissariaat van Skopje. De politie zei u dat ze de zaak zouden regelen. Enkele dagen later kwam H.B. evenwel opnieuw naar uw woning, ditmaal met andere personen. Opnieuw werd u onder druk gezet en kwam het tot een gevecht. Ongeveer een maand later, eind juni 2017, was u aan het werk als veiligheidsagent bij het winkelcentrum Ramstore Mall. H.B., zijn zoon, en nog een aantal andere mannen kwamen u lastig vallen op uw werk. Ze vielen u aan. U mocht zichzelf verdedigen en gaf de zoon van H. een elektrische schok met uw elektrische wapenstok. Hierdoor belandde hij in het ziekenhuis. Uw baas verwittigde de politie en die zei dat ze reeds van de zaak op de hoogte was en ermee bezig was. Op basis van dit incident werd u op uw werk ontslagen. U begreep dat de situatie niet zou verbeteren en dat de politie niets zou doen. Een tweetal dagen later vertrok u samen met uw echtgenote naar Veles, waar u bij uw neef O.E. introk. U verbleef nog een zevental maanden in Veles en werkte op de markt. Enkele maanden na het incident op uw werk, overleed de zoon van H.B. U vernam via uw advocaat dat de familie van H.B. klacht tegen u had ingediend voor moord. U bent evenwel van mening niets met zijn dood te maken te hebben, daar het incident reeds enkele maanden geleden was. Op 29 maart 2018 verliet u samen met uw echtgenote Noord-Macedonië. U reisde naar Frankrijk, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw relatie met uw echtgenote ging niet goed en zij kwam te weten dat u homoseksueel bent. Jullie gingen uit elkaar en op 9 april 2021 werd jullie officiële scheiding uitgesproken door de rechtbank in eerste aanleg in Skopje. In Frankrijk leerde u V. kennen, een transseksuele vrouw afkomstig uit Chili. Jullie hadden enkele maanden een relatie. Twee jaar nadat u in Frankrijk was aangekomen, werd uw verzoek om internationale bescherming afgewezen. U reisde nadien naar Nederland, waar u tevens een verzoek indiende. U kreeg daar eveneens een negatieve beslissing. Vervolgens diende u een verzoek om internationale bescherming in in Duitsland. Daar kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten. In december 2019 kwam u naar België. Op 12 december 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde in het kader van uw verzoek te vrezen voor uw leven door de problemen die u had met de Albanezen van wie uw vader geld leende. Hier in België kwam u via Facebook opnieuw in contact met V.P. (O.V. x.xxx.xxx), die u kende van de middelbare school in Noord-Macedonië. V is een transseksuele vrouw en gaat actueel door het leven als V. Jullie kregen een relatie en sinds juni 2020 wonen jullie samen. V. werd het vluchtelingenstatuut toegekend in september 2020. U postte veel foto's van jullie samen op Facebook. Sinds u de foto's online postte, belde uw oom S. u op. Hij schold u uit en zei dat u een 'pédé' geworden bent. Ook een jeugdvriend, genaamd F., belde u op om u uit te schelden. Hij wil nooit nog contact hebben met u. U kreeg tevens berichten via Whatsapp van een persoon genaamd O.A., waarin u beledigd wordt. Hier in België werden u en uw partner V. op straat in elkaar geslagen. V. diende klacht in bij de politie. U wilt in België blijven omdat u hier vrij kan leven met uw partner. U vreest in Noord-Macedonië niet openlijk als homoseksueel te kunnen leven.

Ter staving van uw identiteit en relaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, uitgereikt op 23 augustus 2016; een kopie van uw scheidingsakte, uitgereikt op 9 april 2021; een kopie van een attest van het politiecommissariaat van Skopje d.d. 1 september 2017, waarin gesteld wordt dat u op 17 augustus 2017 een verklaring aflegde aangaande een aanval aan u gericht; een kopie van verslag van uw advocaat G.Z., waar in hij verklaart dat de getuigen in uw zaak, met name S.T., A.H. en S.S., bedreigd worden door M.B., de vader van H.B. en waarin hij verklaart zelf eveneens bedreigingen te hebben ontvangen en daarom uw zaak niet langer kan verdedigen; een kopie van een verslag van uw advocaat waarin hij verklaart dat uw zaak uitgesteld werd door het overlijden van H.B. en verder stelt zelf bedreigingen te hebben ontvangen en daarom uw zaak niet langer te kunnen verdedigen; een verklaring van uw overbuurman in België, A.L. waarin hij staft dat u en V. een

relatie hebben en samenwonen, d.d. 11 mei 2021; een verklaring van N.P., de integratiebegeleidster van uw partner V., waarin zij bevestigt dat u en V. zich als koppel hebben voorgesteld en dat jullie op hetzelfde adres wonen, d.d. 20 mei 2021; een kopie van een verklaring van M.A.V., waarin zij bevestigt dat u en V. zich als koppel hebben voorgesteld en dat jullie op hetzelfde adres wonen, d.d. 20 mei 2021; een verklaring van uw partner, V. 'V.' P., waarin ze stelt dat haar dossier geraadpleegd mag worden in het kader van uw verzoek, d.d. 7 juni 2021; een kopie van een verklaring van M.N. de psycholoog verbonden aan de organisatie 'Genres Pluriels ASBL, die uw partner V. opvolgt, waarin hij bevestigt dat hij u kent als de partner van V., d.d. 7 juli 2021; verschillende foto's van uw verwondingen nadat u op straat in elkaar geslagen was in België samen met uw partner V.; een screenshot van een Whatsappbericht van een persoon genaamd O.A., waarin u uitgescholden wordt; een foto van een plein en een foto van een auto.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde in eerste instantie in Noord-Macedonië bedreigd te worden door Albanen die tot een beruchte maffiabende behoren en geld uitleenden aan uw vader. Aan deze feiten, die uw directe vluchtaanleiding vormen, kan evenwel geen enkel geloof gehecht worden. Vooreerst bent u niet eenduidig over uw exacte verblijfplaatsen in Noord-Macedonië na uw terugkeer uit Duitsland in 2016. Bij het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u immers dat u van 2016 tot 2018 in de stad Veles woonde (verklaring DVZ vraag 6). Bij het Commissariaat-generaal beweerde u echter dat u tot 29 maart 2018, i.e. de dag van uw vertrek, in uw ouderlijke woning in Skopje woonde. Gevraagd of u ooit in een andere stad gewoond heeft in Noord-Macedonië, antwoordde u van niet (CGVS p. 4). Bij confrontatie met uw beweringen bij de DVZ, paste u uw verklaringen aan en stelde u alsnog in Veles te hebben verbleven, doch daar niet ingeschreven te zijn. Dat u op de vraag ooit in een ander stad te hebben gewoond, niet zou vermelden dat u maandenlang in Veles verbleven heeft, doch wel aanhaalde soms op familiebezoek te gaan in andere steden (CGVS p. 4), komt echter geenszins overtuigend over. Dat u niet eenduidig bent over uw verblijfplaatsen in Noord-Macedonië, doet twijfels rijzen bij uw verklaring in Veles te zijn ondergedoken en zet aldus de ernst van uw vrees op de helling. Verder bent u hoegenaamd niet eenduidig over de identiteit van uw belagers. U stelde enkel de naam van het hoofd van de bende te kennen, met name H.B., maar kon verder geen enkele van de mannen die u bedreigde benoemen (CGVS p. 11). Gelet op het feit dat u klacht indiende tegen deze mensen en dat zij op hun beurt, na het overlijden van een van de bendeleden, een klacht tegen u indienden (CGVS p. 16), is het vooreerst uiterst merkwaardig dat u geen andere namen kan geven. Zelfs de naam van de jongen die uiteindelijk overleden is en voor wiens dood u beschuldigd zou worden, diende u schuldig te blijven (CGVS p. 12). Waar u in dit verband aanvankelijk nog zei niet te weten wiens zoon u hard aangepakt had (CGVS p. 12), stelde u in uw latere verklaringen dat het de zoon van het bendehoofd H.B. betrof (CGVS p. 13). Echter, uit de door u neergelegde verklaringen van uw advocaat, blijkt evenwel dat H.B. de persoon is die in de nasleep van de gevechten met u overleden is (document 4 in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd, bleef u vasthouden aan uw eigen verklaringen en stelde u dat H. de

vader is en dat u de naam van de zoon niet kent. Vervolgens geconfronteerd met de naam M.B. die in de verklaringen van de advocaat als vader van de overleden zoon wordt genoemd, komt u opnieuw niet verder dan te herhalen dat H.B. het hoofd van de bende is (CGVS p. 17). Het feit dat uw verklaringen omtrent de identiteit van uw belagers niet overeenstemmen met de informatie uit de door u neergelegde attesten van uw advocaat, brengt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten verder in het gedrang. Ook over wanneer precies u de jongen die overleden is hardhandig aanpakte, kan u geen duidelijkheid scheppen. Aanvankelijk beweerde u dat dit gebeurde bij het derde handgemeen tussen u en de bende (CGVS p. 13). Uit uw verklaringen bleek duidelijk dat dit derde incident op uw werk gebeurde. Meteen daarna verklaarde u echter dat de zoon niet bij dit incident aanwezig was en dat u geen geweld gebruikt had bij dit incident (ibidem). Nogmaals gevraagd naar wanneer u dan de zoon verwond had, stelde u dat het om het tweede incident bij u thuis ging. Nochtans antwoordde u vlak daarvoor nog letterlijk op de vraag of dit gebeurde bij de tweede aanvaring negatief (CGVS p. 13). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan uw eerdere verklaringen te ontkennen (CGVS p. 14). Wat verder tijdens het onderhoud beweerde u dan weer dat u de jongen had aangepakt bij het derde incident dat op uw werk plaatsvond. Waar u eerder nog zei geen geweld te mogen gebruiken tijdens uw dienst, stelde u toen dat u zichzelf mocht verdedigen en uw stroomstootwapen tegen de jongen had gebruikt (CGVS p. 17). Opnieuw geconfronteerd met het feit dat u tegenstrijdig was met uw eerdere verklaringen, stelde u dat het kan zijn dat u het verkeerd gezegd had en dat u zich misschien vergist had (ibidem). Echter, dat u over dergelijke **kernelementen** in uw relaas dermate inconsistent bent, haalt de geloofwaardigheid ervan danig onderuit.

Naast de hierboven reeds aangehaalde tegenstrijdigheden betreffende de identiteit van uw belagers, wijken uw verklaringen nog op andere opmerkelijke punten af van de door u neergelegde documenten. Zo antwoordde u, gevraagd of er nog andere mensen betrokken waren bij deze problemen met de Albanezen, dat niemand anders hierbij betrokken was. U stelde zelfs letterlijk dat niemand van uw familie noch van uw toenmalige schoonfamilie problemen had (CGVS p. 17). Dit staat evenwel in fel contrast met de verklaring van uw advocaat, waarin gesteld wordt dat uw belagers openlijk bedreigingen hebben geuit tegen de families M. en C. (document 4a in uw administratieve dossier). Daarenboven is het uitermate bevreemdend dat u geen weet had of er eventuele getuigen in uw zaak zijn opgeroepen. Pas na confrontatie met de namen S.T., A.H. en S.S., stelde u dat zij burens van u zijn en dat zij inderdaad opgetreden hebben als een soort van getuige. U gaf echter aan geen weet te hebben van eventuele problemen die deze personen ten gevolge van hun optreden als getuige zouden hebben ondervonden (CGVS p. 17-18). Nochtans staat in de verklaring van uw advocaat duidelijk vermeld dat ook zij bedreigingen ontvingen nadat ze tegen M.B. hadden getuigd (document 4a in uw administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u niet op de hoogte was omdat u niet in Noord-Macedonië bent en u de advocaat in kwestie nog geen volmacht gegeven hebt gegeven om de zaak op te volgen (CGVS p. 18). Echter, het feit dat u dermate beperkt op de hoogte bent van de inhoud de door u neergelegde documenten én bovendien geen weet heeft van uitermate relevante informatie, zoals het optreden van getuigen in uw zaak, is, gelet op de ernst van de gevolgen die deze zaak op uw leven had, hoegenaamd niet geloofwaardig. Bovenstaande vaststellingen nopen dan ook tot het besluit dat geen enkele bewijskracht aan de door u neergelegde verklaringen van de advocaat kan worden toegekend.

Voorts bent u evenmin eenduidig betreffende de stappen die u zelf ondernam naar aanleiding van uw problemen met de Albanezen. Waar u immers bij de DVZ nog beweerde dat u na het derde incident zelf naar de rechtbank in eerste aanleg stapte (vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ vraag 3.5), beweerde u bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal dat u enkel nadat de Albanezen de eerste keer naar uw woning kwam, naar het politiecommissariaat bent gegaan en nadien nooit naar een andere instelling ging. U voegde hier zelfs aan toe dat u geen idee had of de zaak effectief voor de rechtbank is gekomen (CGVS p. 16). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, stelde u dat u dit niet gezegd had. Het louter ontkennen van eerdere verklaringen volstaat evenwel niet ter rechtvaardiging van de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Ook aan het door u neergelegde attest van het politiecommissariaat (document 3 in uw administratieve dossier) kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend. De inhoud van dit attest stemt immers allerm minst overeen met uw verklaringen. Zo wordt in het politiedocument beschreven dat u op 17 augustus 2017 aangifte deed van een aanval eerder die dag. Dit valt echter niet te stroken met uw verklaringen enkel in mei en juni aangevallen te zijn door de Albanezen (CGVS p. 13-14). Bovendien zou u luidens uw verklaringen in augustus reeds in Veles hebben verbleven (CGVS p. 4). Bij confrontatie vergoelijkte u dat het attest was uitgereikt in augustus, maar dat u reeds aangifte deed in mei (CGVS p. 18). Deze uitleg kan evenwel niet worden weerhouden. De datum van afgifte, namelijk 01 september 2017, staat immers duidelijk genoteerd op het attest en de vermelde datum 17 augustus

2017 slaat onmiskenbaar op de dag waarop de feiten zich zouden hebben voorgedaan. Voorts wordt in het attest gesteld dat u verwond geraakt aan uw linkerarm. Uzelf maakte evenwel enkel gewag van een verwonding aan de rug. Deze verwonding zou u bovendien hebben opgelopen bij het derde incident dat plaatsvond op uw werk (CGVS p. 15), terwijl in het politiedocument feiten beschreven staan die zich voordeden in de buurt van uw woning (CGVS p. 18). Uw bewering dat rug en arm in het Macedonisch met hetzelfde woord worden aangeduid (CGVS p. 18), kan niet worden weerhouden, daar het Macedonische woord voor rug (nazad) is, wat duidelijk niet hetzelfde is als het in het attest gebruikte woord voor arm (raka).

Het geheel aan bovenstaande opmerkingen noopt tot de conclusie dat aan uw beweringen bedreigd te worden door Albanezen omwille van een geldconflict van uw vader, geen enkel geloof gehecht kan worden.

Naast de bedreigingen van de Albanezen, haalde u tevens aan dat u zich inmiddels geuit heeft als homoseksueel en dat uw netwerk in Noord-Macedonië via Facebook ontdekt heeft dat u actueel samenleeft met een transgender vrouw (CGVS p. 8, 12). U vreest hieromtrent dat u in Noord-Macedonië niet in vrijheid zou kunnen leven of op een vrije manier met uw partner in het openbaar zou kunnen rondlopen (CGVS p. 21). Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Noord-Macedonië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In dit verband moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal erkent dat leden van de LGBTIQ-gemeenschap op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt evenwel dat er de voorbije jaren positieve signalen gegeven werden vanuit het politieke klimaat om de situatie van de LGBTIQ-gemeenschap te verbeteren. Zo werd in 2017 een Parlementaire Groep voor de Verbetering van de Situatie van LGBT opgericht. Deze ondernam reeds verschillende wettelijke initiatieven, waaronder de effectieve aanpassing van de strafwet door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en een aanpassing aan de wet over preventie en bescherming tegen discriminatie, met een expliciete verwijzing naar seksuele geaardheid en genderidentiteit. Op 27 oktober 2020 heeft het parlement deze wet uiteindelijk goedgekeurd. Ook werden in 2018 en 2019 respectievelijk door de Noord-Macedonische overheid en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) informatiecampagnes georganiseerd. De OSVE heeft verder in augustus 2019 een trainingsprogramma op poten gezet voor politieagenten om haatmisdrijven tegen de LGBTIQ-gemeenschap beter aan te pakken. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen LGBTIQ-personen. Bovendien werd er een kentering van aanvaarding vastgesteld in het politieke discours over LGBTIQ in Noord-Macedonië en werd er in 2019 een eerste Pride georganiseerd in Skopje. Een tweede Pride werd, na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, met succes georganiseerd in juni 2021.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat ten gevolge van uw geaardheid. Gelet op het feit dat

u pas in Europa bent uitgekomen voor uw seksuele geaardheid (CGVS p. 8, 19), heeft u in Noord-Macedonië nooit problemen gekend hieromtrent. Echter, sinds uw relatie met V., waarvan u vele foto's op Facebook postte, is iedereen in Noord-Macedonië op de hoogte van uw geaardheid (CGVS p. 8). Hierop kreeg u een aantal negatieve reacties. Zo namen uw oom, S.H., en een vriend van u, genaamd F., contact op met u naar aanleiding van de foto's die u online plaatste met uw partner. Ze scholden u uit en zeiden dat ze nooit nog contact met u wouden (CGVS p. 19-20). Tevens legde u na het onderhoud op het CGVS een screenshot neer van een Whatsappbericht van een zekere O.A. die u uitschold (document 11 in uw administratieve dossier). Dergelijke verbale uitingen, hoe laakbaar dit gedrag van uw medeburgers ook is, zijn in alle redelijkheid echter onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Naast de reacties van deze twee personen, sprak niemand u aan over uw relatie of uw geaardheid (CGVS p. 21). Er zijn dan ook geen indicaties dat u, bovenstaande informatie omtrent de situatie van LGBTIQ-personen in Noord-Macedonië in acht genomen, bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zwaarwichtige problemen zou kennen omwille van uw geaardheid.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Noord-Macedonië in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan hieraan worden toegevoegd dat louter uit het feit dat uw partner V. 'V.' P. de vluchtelingenstatus werd toegekend in België, niet kan worden afgeleid dat u dezelfde status zou moeten worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op zijn individuele merites beoordeeld te worden. Indien u uw duurzame relatie met uw partner wenst op te werpen als een element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning, moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen. Uw paspoort en scheidingsakte staven louter uw identiteit, herkomst en het feit dat u inmiddels van uw voormalige echtgenote gescheiden bent. Deze gegevens worden op zich niet in vraag gesteld. De verklaringen van uw partner V., haar begeleiders bij het Rode Kruis, haar psycholoog en jullie buurman, onderschrijven dat jullie actueel een relatie hebben. Ook dit wordt niet betwist. De foto's van de verwondingen die u opliep hier in België onderschrijven dat u hier in België in elkaar bent geslagen. Dit is echter niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek, daar hierbij enkel uw situatie in uw land van herkomst beoordeeld wordt. De foto's van het plein en de auto hebben evenmin een toegevoegde waarde voor de beoordeling van uw verzoek. De screenshot van het Whatsappbericht van O.A., dat overigens niet te dateren valt en aldus weinig objectieve bewijswaarde heeft, kan hooguit bewijzen dat u verbale beledigingen kreeg. De kopieën van het politieattest en van de verklaringen van uw advocaat aangaande uw problemen met de Albanezen werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Voorafgaand aan het enig middel werpt verzoeker op dat de versnelde procedure niet conform artikel 57/6/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd toegepast aangezien de termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming niet gerespecteerd werd. De verwerende partij kan zich, om die reden, volgens verzoeker dan ook niet beroepen op de versnelde procedure en evenmin op de verkorte beroepstermijn van tien dagen, die *in casu* dient teruggeleid te worden naar de normale beroepstermijn van dertig dagen.

2.1.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.1.2.1. In een eerste onderdeel van het enig middel stelt verzoeker vooreerst dat de verwerende partij de seksuele geaardheid van verzoeker niet in twijfel trekt. Voorts kan verzoeker niet akkoord gaan met de conclusie van de commissaris-generaal dat er geen indicaties zijn dat verzoeker bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zwaarwichtige problemen zou kennen omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker wijst op verschillende bronnen die volgens hem een ander beeld schetsen dan wat blijkt uit de bestreden beslissing en waaruit ook kan geconcludeerd worden dat het risico om slachtoffer te worden van geweld voor personen van de LGBTQI-gemeenschap nog steeds erg groot is.

De reden waarom hij in Noord-Macedonië geen eerdere problemen gekend heeft omwille van zijn seksuele geaardheid is, zo stelt verzoeker, omdat hij nooit uitkwam voor zijn homoseksualiteit, die hij voor zich heeft gehouden na zijn puberteit. Dit is volgens verzoeker de enige manier om aan de vervolging ter plekke te ontsnappen, zoals ook duidelijk moet blijken uit de informatie waarnaar hij refereert. Zo werd de voorzitter van *LGBT United Tetovo Macedonia* slachtoffer van een zware gewelddadige aanval en zegt het rapport waarop de verwerende partij zich baseert (stuk 4 bij het verzoekschrift) zelf dat de groeiende zichtbaarheid hand in hand gaat met uitingen van haat. Verzoeker werpt verder op dat niet van hem kan worden verwacht dat hij bij een gedwongen terugkeer naar Noord-Macedonië opnieuw zijn seksuele geaardheid zou moeten verbergen, wat reeds werd bevestigd door het Hof van Justitie in de zaak *X, Y en Z t. Minister voor Immigratie en Asiel* (C-199/12, 7 november 2013). Verzoeker stelt voorts dat hij ook niet langer op een discrete manier in Noord-Macedonië zou kunnen leven, aangezien zijn familie en vrienden nu ook op de hoogte zijn van zijn seksuele geaardheid.

2.1.2.2. In een tweede onderdeel van het enig middel voert verzoeker aan dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met het risico dat verzoeker zou lopen door zijn relatie met V., een transgender vrouw. In geval van terugkeer naar Noord-Macedonië zou verzoeker onmogelijk zijn relatie kunnen beleven zoals hij die nu in België beleeft. Volgens verzoeker bestaat er, verwijzend naar het attest van M.N., psycholoog bij *Genres Pluriels asbl*, een belangrijk risico voor hem om slachtoffer te worden van vervolging omwille van het feit dat hij de partner is van een transgender persoon. De verwerende partij, zo stelt verzoeker, trekt de verklaringen van verzoeker omtrent zijn relatie op geen enkel moment in twijfel. Op deze manier moet de verwerende partij volgens verzoeker evenwel erkennen dat verzoeker, omwille van zijn relatie met een transgender vrouw die omwille van die reden erkend werd als vluchteling, eveneens dezelfde internationale bescherming moet krijgen.

2.1.2.3. In een derde en laatste onderdeel van het enig middel werpt verzoeker op dat de bestreden beslissing geen analyse uitvoert van het feit dat verzoeker niet alleen homoseksueel is, maar eveneens van Rom-origine. Deze combinatie verhoogt volgens verzoeker het risico op vervolging en discriminatie. De algemene situatie van Rom-personen in Noord-Macedonië wordt, zo stelt verzoeker, gekenmerkt door wijdverspreide discriminatie en marginaliteit. Het is volgens verzoeker aldus de combinatie van zijn seksuele geaardheid, zijn relatie met zijn partner V. en het feit dat hij Rom van origine is, wat ervoor zorgt dat hij een verhoogd risico loopt op vervolging indien hij zou worden teruggestuurd naar Noord-Macedonië.

2.1.3. Verzoeker vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofddorde om hem te erkennen als vluchteling, in subsidiaire orde om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst subsidiaire orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- USDOS – US *Department of State*: “2020 Country Report on Human Rights Practices: North Macedonia” (stuk 3);
- ILGA Europe: “Annual Review of the Human Rights Situation of Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex People in North Macedonia covering the period of January to December 2018” (stuk 4);
- Attest van M.N., psycholoog bij *Genres Pluriels asbl* d.d. 7 juli 2021 (stuk 5);

- rapport van het Deense Instituut voor Mensenrechten: *“Study on Homophobia, Transphobia and Discrimination on Grounds of Sexual Orientation and Gender Identity – Sociological Report: the former Yugoslav Republic of Macedonia”* (stuk 6).

2.2.2. De verwerende partij maakt op 11 januari 2022, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, die het volgende stuk bevat:

- COI Focus Noord-Macedonië: *LGBTI d.d. 13 augustus 2021*.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst er vooreerst op dat, zoals door verzoeker ook wordt aangegeven in het verzoekschrift, de beroepstermijn *in casu* inderdaad dertig dagen betreft, aangezien de commissaris-generaal niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6/1, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek en derhalve de verkorte beroepstermijn van tien dagen, zoals bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, niet van toepassing is. Immers ontving de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op 24 juni 2021 (administratief dossier, stuk 8) en werd de bestreden beslissing genomen op 12 augustus 2021.

De Raad bemerkt hierbij volledigheidshalve dat het overschrijden van voormelde termijn van vijftien werkdagen het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) niet belet een versnelde procedure voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming toe te passen. Deze beslissingstermijn betreft een termijn van orde en de Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de behandelingstermijn van vijftien werkdagen heeft als enige gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad in geval van een negatieve beslissing niet zal worden verkort omdat het commissariaat-generaal een versnelde procedure toepast (*Parl.St. Kamer 2016 - 2017, DOC 54, nr. 2548/001, p. 110-116*).

2.3.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen

staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij, zo weze herhaald, daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.5. Wat de aangevoerde schending van het artikel 3 van het EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.6. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is *in casu* voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden

beslissing, die hij overigens integraal citeert, kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Verzoeker dient een beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 12 augustus 2021 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en waarbij aan verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië - opnieuw - vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Om een verzoek om internationale bescherming, ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.3.8. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, en geen reëel risico op het lijden van ernstige

schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Blijkens de bestreden beslissing kan enerzijds geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers beweringen bedreigd te worden door Albanezen omwille van een geldconflict van zijn inmiddels overleden vader. Zo is verzoeker dermate inconsistent over zijn exacte verblijfplaatsen in Noord-Macedonië na zijn terugkeer uit Duitsland in 2016 en is hij hoegenaamd niet eenduidig over de identiteit van zijn belagers. Verder wijken zijn verklaringen nog op andere opmerkelijke punten af van de door hem neergelegde documenten, is verzoeker evenmin eenduidig betreffende de stappen die hij zelf ondernam naar aanleiding van de beweemde problemen met de Albanezen en tenslotte kan aan het door verzoeker neergelegde attest van het politiecommissariaat geen enkele bewijswaarde worden toegekend. Anderzijds wordt als tweede determinerend motief aangehaald dat er geen indicaties zijn dat verzoeker, de bij het administratief dossier gevoegde informatie omtrent de situatie van LGBTQI-personen in Noord-Macedonië in acht genomen, bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zwaarwichtige problemen zou kennen omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Immers, op basis van de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, kan niet *a priori* worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van verzoekers vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. De commissaris-generaal stelde na het persoonlijk onderhoud evenwel vast dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in zijn hoofd ten gevolge van zijn seksuele geaardheid een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Op basis van hetgeen voorafgaat, besluit de commissaris-generaal dat verzoeker dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat er bij terugkeer naar Noord-Macedonië in zijn hoofd een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, zou bestaan, noch dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker neergelegde documenten zijn, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, niet van die aard dat zij deze appreciatie kunnen ombuigen. Tot slot wordt in de bestreden beslissing nog gesteld dat uit het loutere feit dat aan verzoekers partner V. de vluchtelingenstatus werd toegekend in België, niet kan worden afgeleid dat verzoeker dezelfde status zou moeten worden toegekend.

2.3.9. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker de omstandige motivering van de bestreden beslissing op grond waarvan wordt besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen bedreigd te worden door Albanezen omwille van een geldconflict met zijn inmiddels overleden vader, dat overigens de directe vluchtaanleiding was, niet aanvecht in het verzoekschrift. Deze motieven zijn pertinent, terecht en draagkrachtig en worden door de Raad, bij gebrek aan enig dienstig verweer, tot de zijne gemaakt.

2.3.10. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dan weer wel dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing die de commissaris-generaal ertoe noopten te besluiten dat er geen indicaties zijn dat verzoeker bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zwaarwichtige problemen zou kennen omwille van zijn seksuele geaardheid.

2.3.10.1. De Raad trekt, net zoals de verwerende partij, de seksuele geaardheid van verzoeker niet in twijfel.

Net zoals de verwerende partij erkent de Raad dat leden van de LGBTQI-gemeenschap in Noord-Macedonië op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Dit volgt immers zowel uit de informatie die bij het administratief dossier is gevoegd (map landeninformatie, COI Focus: *Noord-Macedonië LGBTI d.d. 23 april 2020*), als uit de informatie gevoegd bij het verzoekschrift en bij de aanvullende nota van de verwerende partij *d.d. 11 januari 2022*, die in wezen de actualisatie is van reeds voornoemde COI Focus.

De Raad wijst er evenwel op dat, zoals ook door de commissaris-generaal wordt aangegeven, om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het onzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand tot gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt en de staat niet wil of niet kan beschermen.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar algemene rapporten in verband met de algemene situatie van homoseksuelen in Noord-Macedonië, waaronder een rapport van *USDOS* (stuk 3 bij het verzoekschrift) dat evenwel als bron is gebruikt in de *COI Focus Noord-Macedonië LGBTI d.d. 23 april 2020* die zich in het administratief dossier bevindt en waarnaar verzoeker ook zelf verwijst, en waaronder een attest van *ILGA* uit 2019 (stuk 4 bij het verzoekschrift), waarbij kan worden opgemerkt dat de geactualiseerde *COI Focus*, zoals middels een aanvullende nota werd overgemaakt door de verwerende partij op datum van 11 januari 2022, gesteund is op recentere rapporten van *ILGA*. Verzoeker haalt, onder verwijzing naar deze rapporten, aan dat het risico om slachtoffer te worden van geweld voor personen van de *LGBTQI-gemeenschap* nog steeds erg groot is. De Raad betwist dit niet maar wenst aan te stippen dat uit de *COI Focus d.d. 23 april 2020* evenwel blijkt dat er de laatste jaren positieve signalen gegeven werden vanuit het politieke klimaat om de situatie van de *LGBTQI-gemeenschap* in Noord-Macedonië te verbeteren. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gesteld:

*“Zo werd in 2017 een Parlementaire Groep voor de Verbetering van de Situatie van LGBT opgericht. Deze ondernam reeds verschillende wettelijke initiatieven, waaronder de effectieve aanpassing van de strafwet door het opnemen van de termen seksuele geaardheid en genderidentiteit als gronden voor haatmisdrijven en een aanpassing aan de wet over preventie en bescherming tegen discriminatie, met een expliciete verwijzing naar seksuele geaardheid en genderidentiteit. Op 27 oktober 2020 heeft het parlement deze wet uiteindelijk goedgekeurd. Ook werden in 2018 en 2019 respectievelijk door de Noord-Macedonische overheid en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) informatiecampagnes georganiseerd. De OSVE heeft verder in augustus 2019 een trainingsprogramma op poten gezet voor politieagenten om haatmisdrijven tegen de *LGBTIQ-gemeenschap* beter aan te pakken. Ook de Raad van Europa organiseerde in februari 2020 een internationale training waaraan burgermaatschappijorganisaties en politiestructuren uit alle westelijke Balkanlanden deelnamen met als opzet een betere aanpak van haatmisdrijven gericht tegen *LGBTIQ*-personen. Bovendien werd er een kentering van aanvaarding vastgesteld in het politieke discours over *LGBTIQ* in Noord-Macedonië en werd er in 2019 een eerste *Pride* georganiseerd in Skopje. Een tweede *Pride* werd, na een online alternatief omwille van de Covid-19-crisis in 2020, met succes georganiseerd in juni 2021.”*

In de geactualiseerde *COI Focus d.d. 13 augustus 2021* wordt nogmaals gewezen op deze en nog enkele andere, recente evoluties die de wil reflecteren van de regerende politieke klasse om voor een inclusievere samenleving te zorgen. Voorts wordt in deze *COI Focus* gesteld dat, hoewel de intrekking op 14 mei 2020 door het Grondwettelijk Hof van de hervormingen van de antidiscriminatiewet (maart 2019) een grote tegenslag heeft betekend voor de *LGBTI-gemeenschap*, de nieuwe regering van Zaev deze wet inmiddels opnieuw heeft goedgekeurd.

Zoals de verwerende partij terecht aanhaalt, kan uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, en die middels de aanvullende nota *d.d. 11 januari 2022* wordt geactualiseerd en bevestigd, niet *a priori* worden aangenomen dat iedere homoseksueel in Noord-Macedonië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging.

Een individuele beoordeling van verzoekers vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. De loutere verwijzing naar de algemene toestand voor de *LGBTQI-gemeenschap* in het land van herkomst, door het aanhalen van enkele rapporten, volstaat evenwel niet om aan te tonen dat verzoeker in Noord-Macedonië omwille van zijn seksuele geaardheid werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Aangezien verzoeker pas in Europa voor zijn seksuele geaardheid is uitgekomen, heeft hij in Noord-Macedonië nooit problemen hieromtrent gekend (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Dat verzoeker zijn homoseksualiteit voor zich heeft gehouden na zijn puberteit omdat dit volgens hem de enige manier was om aan de vervolging ter plekke te ontsnappen, is een herhaling van het reeds gestelde tijdens het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 19), waarmee evenwel aan voorgaande vaststelling dat verzoeker omwille van zijn seksuele geaardheid nooit problemen heeft gekend in Noord-Macedonië geen afbreuk kan worden gedaan. De enkele negatieve verbale reacties van zijn oom, een vriend van hem en een onbekende naar aanleiding van het online plaatsen van foto's op *Facebook* van verzoeker en zijn transgender partner V. in België, zijn, zoals de commissaris-generaal terecht in de bestreden beslissing aanhaalt,

hoe laakbaar ook, in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals verzoeker zelf reeds aangaf, sprak niemand hem verder aan over zijn relatie of zijn geaardheid (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 21).

De Raad wijst erop dat zich tevens een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging wegens verzoekers homoseksuele geaardheid opdringt. Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de “vrees voor vervolging” (artikel 48/3, § 5, van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist is. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat, bij een terugkeer naar Noord-Macedonië, niet van hem kan worden verwacht dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of dat hij zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid (HvJ, gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, *Minister voor Immigratie en Asiel tegen X, Y en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel*, arrest van 7 november 2013).

Uit verzoekers verklaringen blijkt, zo weze herhaald, nergens dat hijzelf omwille van zijn seksuele geaardheid zeer ernstige feiten meemaakte. Hoewel de negatieve reacties zoals *supra* aangehaald een uiting zijn van laakbaar en betreurenswaardig gedrag, zijn deze feiten niet zwaarwichtig genoeg om te worden gelijkgesteld met daden van vervolging of het lopen van een reëel risico op ernstige schade. Ook het gegeven dat zijn familie en vrienden thans op de hoogte zijn van zijn seksuele geaardheid volstaat op zich niet om *in concreto* aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië zijn homoseksualiteit zal moeten verbergen of zich terughoudend zal moeten opstellen in de uiting van zijn geaardheid. Verzoeker maakt, gelet op hetgeen voorafgaat, geenszins hard dat hij te maken kreeg of zal krijgen met discriminatie en homofobie in Noord-Macedonië, die dusdanig ernstig of systematisch zijn dat zijn leven als homoseksueel daardoor ondraaglijk werd of zal worden.

Dat de voorzitter van *LGBT United Tetovo Macedonia* samen met zes andere activisten slachtoffer van een zware gewelddadige aanval is geworden; dat deze persoon, zo blijkt uit de geactualiseerde COI Focus, inmiddels ook een tweede keer is aangevallen en dat er steeds meer uitingen van haat zijn zoals blijkt uit de rapporten, vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen en heeft op zich geen uitstaans met een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade voor verzoeker bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

Verzoeker maakt, wat de toekomstgerichte beoordeling betreft, ook niet aannemelijk dat hij geen daadwerkelijke toegang zal hebben tot doeltreffende overheidsbescherming. Uit de geactualiseerde COI Focus blijkt dat er nog stappen te gaan zijn maar blijkt ook dat de voorzitter van *LGBT United Tetovo Macedonia* zelf publiekelijk verklaarde dat de eerste aanranding tegen hem veel erger had kunnen aflopen indien politieagenten niet tussenbeide waren gekomen om hem te beschermen.

2.3.10.2. Waar verzoeker stelt dat hij bij terugkeer naar Noord-Macedonië onmogelijk zijn relatie zou kunnen beleven zoals hij die nu beleeft, wordt opgemerkt dat verzoekers partner inmiddels in België de vluchtelingenstatus heeft verkregen (notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Verzoeker maakt, wat zijn relatie met de transgender V. betreft, niet aannemelijk dat hijzelf persoonlijk, bij een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië, als gevolg daarvan problemen zal ondervinden. Vooreerst is het hypothetisch en zelfs niet aannemelijk dat verzoeker en V. samen naar Noord-Macedonië zouden terugkeren, gezien V., die eveneens uit Noord-Macedonië afkomstig is en die in België de vluchtelingenstatus verkreeg, verzoeker dan vrijwillig zou moeten volgen. Daarnaast zijn homoseksuelen en transgenders verschillende categorieën van personen die niet zomaar met elkaar kunnen worden gelijkgesteld. Nu verzoeker zelf geen transgender is, moet in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming deze problematiek niet verder worden onderzocht. Het attest van M.N., psycholoog bij de NGO *Genres Pluriels asbl*, waarin op algemene wijze wordt gesteld dat partners van transgenders het voorwerp uitmaken van dezelfde risico's van transfobie als transgenders waardoor verzoeker, als partner van V., moet worden beschermd tegen de risico's van transfobie, kan niet dienen ter staving van een mogelijke, persoonlijke vervolging en hieruit volgt niet dat verzoeker omwille van die reden internationale bescherming zou moeten krijgen. Voorts kan nog worden opgemerkt dat aan verzoeker niet *ipso facto* internationale bescherming dient te worden toegekend omdat zijn partner V. als vluchteling in België is erkend. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt in de bestreden beslissing, moet ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen individuele merites worden beoordeeld en moet verzoeker zich,

indien hij zijn duurzame relatie met zijn partner V. wenst op te werpen als een element voor het verkrijgen van een verblijfvergunning, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

2.3.10.3. In het derde en laatste onderdeel van het enig middel uit verzoeker tot slot de verontwaardiging dat geen rekening zou zijn gehouden met het feit dat hij niet alleen homoseksueel is maar eveneens van Rom-origine, waarna hij uiteenzet dat de algemene situatie van Rom-personen in Noord-Macedonië gekenmerkt wordt door wijdverspreide discriminatie en marginaliteit.

Uit het voorgaande blijkt dat aan de door verzoeker voorgehouden problemen – die overigens geen verband hielden met zijn Rom-origine – geen enkel geloof kan worden gehecht. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker op geen enkel moment tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gewag heeft gemaakt van problemen in Noord-Macedonië omwille van zijn etnische origine. Dat de Noord-Macedonische autoriteiten hem omwille van zijn etnische origine op discriminerende wijze zouden hebben behandeld blijkt derhalve nergens uit. De Raad wijst er verder nog op dat het loutere feit te behoren tot een “*sociale groep*” in geen geval afdoende is om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze vrees moet immers individueel in hoofde van verzoeker worden aangetoond. Hij blijft hier echter in gebreke, nu, zo weze hehaald, nergens uit blijkt dat hij in Macedonië problemen kende omwille van het feit dat hij van Rom-origine is. Voorts dient te worden herhaald dat verzoeker niet aannemelijk maakt omwille van zijn homoseksualiteit dermate grote problemen te hebben gekend of te zullen kennen bij een terugkeer, zodat de combinatie van deze twee elementen, versterkt door zijn relatie met een transgender persoon, er in verzoekers specifiek geval geenszins toe nopen hem internationale bescherming te bieden. In de COI Focus gevoegd bij het administratief dossier en geactualiseerd middels de aanvullende nota van de verwerende partij blijkt dat er sprake kan zijn van dubbele discriminatie voor LGBTI uit de Rom-gemeenschap maar daarbij wordt voornamelijk gewezen op de problematiek van Rom-transgenders en van heteromannen van Rom-origine die, al dan niet tegen betaling, homoseksuele contacten hebben omwille van armoede en het taboe op voorhuwelijks betrekkingen.

De Raad herinnert er verder aan dat om tot internationale bescherming te leiden, het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel ernstige schade. Het ontzeggen van rechten en discriminatie bereikt enkel de drempel van vervolging of ernstige schade wanneer deze dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven van de betrokken verzoeker in het land van herkomst ondraaglijk wordt en de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoeker formuleert zijn betoog zeer algemeen en komt voor het overige niet verder dan te verwijzen naar algemene informatie, zonder evenwel concreet aan te tonen dat de aangehaalde discriminatie van die aard is dat zij het toekennen van internationale bescherming zou rechtvaardigen. Een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst omwille van zijn etnische origine werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

2.3.10.4. De door verzoeker neerlegde documenten, opgenomen in de map “*documenten*” in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen.

2.3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals

bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.13. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië.

2.3.14. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiengint januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS